

humbi mëndene, nuku dij, se tš dževáp t u ip mbretit edé vajzes; u ðote djali, ke »u, kur me beni kabút zotëria juaj, edé u e bij atë pune, po do vitš, te vemi ne štepi time«. I ðot ajó vajza, ke »ku te duatš ti, atjë vemi«, edé aštú e ujdisne púnene, edé vune kurorë me vajzen e mbretit. Si shkúane di muaj, j u-ngre mëndja djalit për ne patriðe; i ðote vájzese, ke »u dua, t ikime te vemi ne patriðe time; tani ti tšiš ðua, do vitš apo jo?« I ðote ajó, ke »kudó te duatš ti, atjë vemi«. È i ðane edé mbretit, edé mbreti u ða, ke »te veni«. I nisi mbreti me nërez, me pará šume, ke te ikënen, po djali, te miř nërezite i vinej turp, se s kiš štepi, se ku t i špij; edé pará te miř gene i vinej turp, se mos ðoš mbreti, ke »s ka«; edé aštú i ðote mbretit djali, ke »u nuku dua, te me japš as nërez as pará«; è si s deši, edé mbreti nuk i ða; iku me vájzene e mbretit, è u-hodë pertëj dëltinë ne patriðe te tij; po atjë ke vate, ku t e špij vajzen e mbretit, ke s kiš as štepi de as kalive, jo te kiš palát si te mbretit? È si duatë ne anë te detit, iš në štepi e berë atjë, ke riñne tabordžite dimerin, è atjë ndejne në dite, è zuri gumi vájzene. Ngrihet ai è i meř klitšinë vájzese è i hap kasëlene, ke kiš robot e saj, è veštronej mbernda ne kasele, mos kiš maře vajza ge pará. Atjë mbernda ne karsete geti në kuti te mbilur; e mori atë kutinë edé e mbili karseten prap ede e vuri klitšinë ne vend, k e kiš maře. Kutinë t e hap atjë mbernda trembej, se mos zgonej vajza è e šij; è dołi për jašte è mori tutje anëne e detit ke te gen vend te fšëhure, te hápenej kutinë, te šij, š kiš mbernda. Si vate merguare nga štepia, e hapi kutinë; mbernda ne kuti išne tre gure dževairë; i mori atá gurete è i veštrón edé ðoš, ke »tšiš te jene ketá?« se ai s kiš parë te tilatë gera me si. Atjë nek i veštrón, vjen në ipe edé j a mori nga duarte ke te tre gurete, edé beri tutje ipja, po ikënej ultë, edé djali i vij pas, mos i lešón gakuni, ke t i miř prapë. È duke štrëguare ipene pas, u-mergua šume; atjë ra ne vend te egre; se atë here dile hajdút nga deti è miře nërez sklave è i šisne ne te tjera vende. È si vate djali atjë, atá kišne dale edé e zune djáline edé e muiare sklav. Le te lemë djálene, te zeme nga vajza, se tš beri.

Vajza si u-ngre nga gumi, veštrón për burë; s iš atjë. Priti giðe ditene; nuku erði. Erði nata, mbeti vetem; ða me mende te saj, ke »ki m a beri maksús ketë pune, ke me soli ketú, te me miř dževairëte«. Aštú nestret geti në kaikë edé vate prapë ne babai ne mbreti è i ðote, ke »kejó edé kejó m u-be; tani u dua, te me japš pará šume,